

Brüsszel, 2026. június 19.
(OR. en)

10400/26

SOC 390
EMPL 209
EDUC 260
ECOFIN 802
COMPET 806
ENV 789
ENER 421
JAI 859
GENDER 113
JEUN 156
SAN 502

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	az Állandó Képviselők Bizottsága/a Tanács
Tárgy:	A 2026. évi országspecifikus ajánlásoknak, valamint a 2025. évi országspecifikus ajánlások végrehajtásának az értékelése: a Foglalkoztatási Bizottság és a szociális védelemmel foglalkozó bizottság véleménye – <i>Jóváhagyás</i>

Mellékelten továbbítjuk a delegációk részére a Foglalkoztatási Bizottságnak és a szociális védelemmel foglalkozó bizottságnak a 2026. évi országspecifikus ajánlásoknak, valamint a 2025. évi országspecifikus ajánlások végrehajtásának az értékeléséről szóló véleményét, amelyet a Tanács (EPSCO) a tervek szerint a 2026. június 29-i ülésén hagy jóvá.

E feljegyzés kiegészítései:

- az EMCO és az SPC társadalmi konvergenciára irányuló 2026. évi vizsgálatai – országspecifikus következtetések (ADD 1);
- az EMCO többoldalú felügyelet keretében végzett 2026. évi vizsgálatai – országspecifikus következtetések (ADD 2);
- az SPC 2026. évi többoldalú végrehajtási vizsgálatai – országspecifikus következtetések (ADD 3).

**A Foglalkoztatási Bizottság és a szociális védelemmel foglalkozó bizottság
véleménye az európai szemeszter 2026. évi ciklusáról**

Preambulum

A Foglalkoztatási Bizottság (EMCO) és a szociális védelemmel foglalkozó bizottság (SPC) felelősséggel tartozik az európai szemeszternek a foglalkoztatás-, a készségfejlesztési és a szociálpolitikák területén történő végrehajtásáért.¹ Ennek megfelelően a bizottságok az európai szemeszter 2026. évi ciklusa során:

- az EPSCO Tanács március 9-i ülését megelőzően elkészítették az évenkénti *ajánlást az euróövezet gazdaságpolitikájáról* és az *együttes foglalkoztatási jelentést*, valamint az azokat kísérő tanácsi következtetéseket. Továbbá az EMCO „*A humán tőke az Európai Unióban*” címmel elkészítette a témára vonatkozó legelső ajánlást;²
- az EPSCO Tanács június 29-i ülésére készülve elkészítették az új *országspecifikus ajánlásokat*³, és véleményt nyilvánítottak az azokat kísérő, az Európai Tanácsnak szóló *horizontális feljegyzésről*;⁴

---

¹ Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 148., 150. és 160. cikkében, a bizottságokat létrehozó [\(EU\) 2015/772](#) és [\(EU\) 2015/773](#) tanácsi határozatban, valamint a gazdaságpolitikák hatékony összehangolásáról szóló [\(EU\) 2024/1263 rendeletben](#) foglalt rendelkezések alapján.

² A Bizottság 2025. november 25-én az [őszi csomag](#) részeként valamennyi dokumentumot elfogadta. A bizottságokban folytatott tárgyalásokat követően a Tanács március 9-én jóváhagyta, illetve elfogadta azokat. Az [euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló ajánlás](#), a [humán tőkéről szóló ajánlás](#), az [együttes foglalkoztatási jelentés](#) és a [tanácsi következtetések](#) végleges szövege elérhető az interneten.

³ Az országspecifikus ajánlásokat a Bizottság június 3-án a [tavaszi csomag](#) részeként fogadta el, majd azokat – a bizottságokban folytatott tárgyalásokat követően – az EPSCO Tanács június 29-i ülésén fogják jóváhagyni, a Tanács általi elfogadásra pedig július 10-én kerül majd sor.

⁴ A 2026. évi országspecifikus ajánlásokról szóló, a ciprusi elnökség felügyelete mellett készített horizontális feljegyzés célja az volt, hogy hozzájáruljon az Európai Tanács június 18–19-i ülésén folytatott politikai vitákhoz.

- hozzájárultak a *középtávú költségvetési-strukturális tervek* jóváhagyásáról szóló tanácsi ajánlások elkészítéséhez.⁵

Az EMCO és az SPC emellett megvizsgálta a tagállamok által az idevágó 2025. évi országspecifikus ajánlások végrehajtása terén elért eredményeket, és a *társadalmi konvergenciával kapcsolatos keret* megállapításai alapján nyomon követte a *társadalmi konvergencia uniós helyzetét*.⁶ Ami az utóbbit illeti, az első szakasz szerinti elemzés beépült a 2026. évi együttes foglalkoztatási jelentésbe, míg a második szakasz szerinti elemzést a Bizottság tette közzé, majd azt a bizottságok megvitatták.⁷

A felsorolt tevékenységek fényében e vélemény **1. szakasza** a bizottságoknak az európai szemeszter irányítási szempontjaira vonatkozó álláspontját ismerteti. A **2. szakasz** a Bizottság által javasolt és az EMCO és az SPC előtt június 4-én ismertetett 2026. évi országspecifikus ajánlásokra vonatkozó észrevételeket tartalmazza. A **3. szakaszban** pedig az idevágó 2025. évi országspecifikus ajánlások végrehajtása és a társadalmi konvergenciával kapcsolatos keret megállapításai vizsgálatának eredménye található tematikus üzenetek formájában. A vonatkozó országspecifikus következtetéseket a **mellékletek** tartalmazzák.

---

⁵ Az említett tanácsi ajánlásokat az Ecofin Tanács üléseinek keretében fogadják el.

⁶ Az e célra létrehozott, 2022 és 2023 között működő EMCO–SPC munkacsoport megvitatta a társadalmi konvergenciával kapcsolatos keret kialakítását és jellemzőit, és azokat [„A társadalmi konvergenciával kapcsolatos keret beillesztése az európai szemeszterbe” témájú legfőbb üzenetekben](#) és a kapcsolódó [jelentésben](#) ismertette. Mindkét dokumentumot 2023 júniusában terjesztették az EPSCO Tanács miniszterei elé.

⁷ A Bizottság április 21-én [szolgálati munkadokumentum](#) formájában tette közzé a második szakasz szerinti elemzést. Az elemzést az EMCO és az SPC célzott felülvizsgálatok keretében vitatta meg, amelyek eredményét a 3.1. szakaszban foglaljuk össze.

1. szakasz

Az európai szemeszter irányítási szempontjai

Az európai szemeszter 2026. évi ciklusa az új uniós gazdasági kormányzási keret végrehajtásának második éve, amely keretbe a szociális jogok európai pillére szilárdan beágyazódott. Ezzel összefüggésben a bizottságok üdvözltek a gazdaság-, a foglalkoztatás-, a készségfejlesztési és a szociálpolitikáknak a szemeszter folyamatába való egyre szorosabb integrációját, ami a 2026. évi országspecifikus ajánlások kapcsán különösen is megmutatkozott. E fejlemény a középtávú költségvetési-strukturális tervek jelentős foglalkoztatási és szociális dimenzióira épül⁸, amely tervekhez – az azok tartalmát jóváhagyó tanácsi ajánlások előkészítése során – az EMCO és az SPC adott esetben továbbra is hozzájárult. A bizottságok úgy vélik, hogy ez az erősebb szakpolitikai integráció, összhangban a munkaerőpiaci, a készségfejlesztési és a szociálpolitikákkal kapcsolatos reformok és beruházások terén hosszú ideje folytatott munkájukkal, az inkluzív gazdasági növekedés, a termelékenység és a versenyképesség motorját jelenti.⁹

---

⁸ [Az EMCO és az SPC elnökének levele a középtávú költségvetési-strukturális tervekről](#), amelyet 2025 februárjában terjesztettek az EPSCO Tanács miniszterei elé.

⁹ Mindezek eredményeképpen jött létre [a szociális beruházás hozzáadott értékéről, valamint az EPSCO Tanács előkészítő szerveinek az európai szemeszter irányításában betöltött szerepéről szóló vélemény](#) (amelyet a Tanács 2023 novemberében hagyott jóvá), [a munkaerőpiaci, a készségfejlesztési és a szociálpolitikáknak a reziliens gazdaságok tekintetében betöltött szerepéről szóló tanácsi következtetések](#) (amelyeket a Tanács 2024 júniusában hagyott jóvá), valamint [a munkaerőpiaci, a készségfejlesztési és a szociálpolitikai területeken végrehajtott reformok és beruházások gazdasági hatásainak értékeléséhez fűzött önkéntes irányadó elvek az uniós tagállamok számára](#) (amelyeket a Tanács 2024 júniusában hagyott jóvá).

A szemeszter 2026. évi ciklusa keretében nyújtották be legelső alkalommal a humán tőkéről szóló ajánlást, amelyben a Tanács átfogóan elemzi a munkahelyek minőségével kapcsolatos kihívásokat, és – a szegénység elleni új uniós stratégiával összhangban – újfent rámutat arra, hogy csökkenteni kell a szegénységi kockázatot, az egyenlőtlenségeket és a társadalmi kirekesztést.¹⁰ A humán tőkéről szóló ajánlásban a Tanács megújított szakpolitikai keretet határoz meg a humán tőke Unión belüli fejlesztésének megerősítése érdekében. Az ajánlás nagy hangsúlyt fektet a stratégiai ágazatokban tapasztalható hiányok kezelésére, a képesítések gyorsabb elismerésére, az alapkészségek megerősítésére, a szakképzésnek és az MTMI oktatásának a kiterjesztésére, valamint a készségekkel kapcsolatos információgyűjtés felhasználásának javítására, és sürgeti mindezeket a munkaerőpiaci átmeneteknek és a versenyképességnek a támogatása érdekében. Ezzel egyidejűleg – az EMCO 2025-ben elfogadott véleményére és a nyomonkövetési keret kapcsolódó aktualizálására¹¹ építve – a munkahelyek minőségének szempontját szisztematikusan integrálták az európai szemeszter folyamatába, mégpedig a 2026. évi együttes foglalkoztatási jelentésbe és az országjelentésekbe épített célzott elemzések révén, aminek eredményeként az országspecifikus ajánlások adott esetben kifejezetten szakpolitikai iránymutatásokat tartalmaznak a munkahelyek minőségének legfontosabb dimenziói tekintetében. A tavaszi csomag a szegénység elleni új uniós stratégia prioritásaira is reflektál, különösen a szegénységi kockázatnak és a társadalmi kirekesztés kockázatának a csökkentését célzó szakpolitikai eszközökkel kapcsolatban.

---

¹⁰ [A szegénység elleni uniós stratégia – Foglalkoztatás, szociális ügyek és társadalmi befogadás](#); a stratégiát a Bizottság 2026. május 6-án tette közzé.

¹¹ [A Foglalkoztatási Bizottság véleménye a munkahelyek minőségének dimenzióiról](#), amelyet 2025 júniusában terjesztettek az EPSCO Tanács miniszterei elé. A nyomonkövetési keret aktualizált változata részét fogja képezni az EPSCO Tanács októberi ülése előtt a Tanácsnak továbbítandó 2026. évi foglalkoztatási teljesítményfigyelőnek.

A szemeszter foglalkoztatási és szociális dimenziójával kapcsolatban a bizottságok a 2026. évi ciklus során áttekintették a foglalkoztatással, a készségekkel, valamint a szegénység és a társadalmi kirekesztés csökkentésével kapcsolatos, 2030-ra kitűzött uniós és nemzeti célok felé tett előrehaladást.¹² Összességében az Unió jó úton halad a 2030-ra kitűzött foglalkoztatási céljának elérése felé: több tagállam már teljesítette, sőt akár túl is teljesítette nemzeti célját. Ugyanakkor a készségekre vonatkozó 2030-as cél felé tett elégtelen előrehaladás – a tartós munkaerőhiányra és a termelékenység visszafogott növekedésére tekintettel – jelentős kockázatot jelent a jövőre nézve. A bizottságok aggodalmukat fejezik ki amiatt is, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés csökkentése terén elért eredmények még mindig nem elégségesek és továbbra is egyenlőtlenül oszlanak meg a tagállamok között, miközben az Unió jelenleg nem áll jól a 2030-ra kitűzött szegénységcsökkentési cél elérése tekintetében, a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyeket pedig továbbra is hátrányosan érintik a tartósan fennálló egyenlőtlenségek. Az Unió 2030-ra kitűzött kiemelt céljai felé tett előrelépés támogatása érdekében a bizottságok várakozással tekintenek az elé, hogy 2026 második felében megvitassák a szociális jogok európai pillérének megvalósítására vonatkozó, küszöbön álló cselekvési tervet.¹³

A felfelé irányuló társadalmi konvergenciát érintő kockázatok és kihívások azonosításának támogatása érdekében a bizottságok – a Bizottság által végzett elemzések alapján – hozzájárultak a társadalmi konvergenciával kapcsolatos keret végrehajtásához. A szemeszter korábbi ciklusaiban kifejtett vélemények¹⁴ nyomán néhány tagállam megjegyezte, hogy tovább lehetne javítani a második szakasz szerinti elemzés ütemtervét, amellyel kapcsolatban előnyös lenne, ha több idő állna rendelkezésre a Bizottság és az érintett tagállamok közötti technikai párbeszédre, valamint ha nagyobb hangsúlyt kapnának a szakpolitikai területek közötti okozati összefüggések és egyértelműbben elismernék a közelmúltbeli fejleményeket. A megbeszélések során rámutattak azon kompromisszum szükségességére, amely szerint egyrészt több időt kell hagyni a mélyreható technikai párbeszédre azok minőségének szavatolása érdekében, másrésztől viszont biztosítani kell, hogy a bizottságok többoldalú felügyelet keretében végzett vizsgálataikhoz szükséges észrevételek időben rendelkezésre álljanak. Az EMCO és az SPC üdvözli, hogy a keret megállapításait beépítették a 2026. évi országspecifikus ajánlásokra vonatkozó javaslatokba és az országjelentésekbe, ezáltal támogatva a felfelé irányuló társadalmi konvergencia előmozdítását célzó szakpolitikai intézkedések azonosítását.

---

¹² A bizottságok 2022 júniusában benyújtották a Tanácsnak [a 2030-ra elérendő nemzeti célok meghatározásának folyamatáról szóló véleményt](#).

¹³ A bizottságok a Tanács által 2024 márciusában jóváhagyott, [a szociális jogok európai pillérével kapcsolatos jövőbeli uniós szakpolitikai prioritásokról szóló vélemény](#), valamint a 2025 májusában tartott véleménycseré során tett észrevételeik révén járultak hozzá a következő cselekvési tervhez.

¹⁴ Lásd [a társadalmi konvergenciával kapcsolatos, az európai szemeszter 2024. évi ciklusában kísérleti jelleggel bevezetett keretről készített értékelést](#), amelyet az EPSCO Tanács a 2024. december 2-i ülésén megvitatott.

A bevett gyakorlatnak megfelelően az EMCO és az SPC továbbá átfogó megbeszéléseket folytatott az uniós szociális partnerekkel és a civil társadalmi szervezetek képviselőivel az őszi és a tavaszi csomagban meghatározott szakpolitikai prioritásokról. Ezen eszmecserékből konstruktív és érdemi párbeszéd alakult ki, amelynek eredményeit e vélemény elkészítése során megfelelően figyelembe vettük. A bizottságok újólág megerősítik, hogy a gazdaság-, foglalkoztatás- és szociálpolitikai koordináció és a végrehajtás sikere szempontjából kulcsfontosságú, hogy a szociális partnerek, a civil társadalom képviselői és az egyéb érintett érdekelt felek részt vegyenek az európai szemeszter és a nemzeti döntéshozatali ciklusok valamennyi szakaszában folytatott munkában. Ezzel összefüggésben az EMCO 2026 második felében el fogja végezni a szociális párbeszéd célzott felülvizsgálatát, hogy értékelje az összes tagállamban elért eredményeket, és jelentést tegyen a Tanácsnak arról, hogy Unió-szerte miként alakul a szociális párbeszéd helyzete.¹⁵

Végezetül a bizottságok hangsúlyozzák, hogy a tavaszi csomag júniusi közzététele immár a harmadik egymást követő évben igényelt *ad hoc* intézkedéseket a bizottságok szintjén annak biztosítása érdekében, hogy az EPSCO Tanács előkészítő szerveit a Szerződés alapján bevonják az új országspecifikus ajánlások előkészítésébe és jóváhagyásába. Ez egyrészt ismét ahhoz vezetett, hogy csak korlátozott idő állt rendelkezésre a szociális partnerekkel és a civil társadalmi szervezetekkel a bizottságokon belül folytatott eszmecserékre, valamint az új országspecifikus ajánlások tagállamok általi érdemi elemzésére és előkészítésére, másrészt pedig ahhoz, hogy az EMCO, az SPC és a Gazdaságpolitikai Bizottság (EPC) éves együttes ülését végül hibrid formában kellett megtartani. Az országspecifikus ajánlások foglalkoztatási, készségekkel kapcsolatos és szociálpolitikai vonatkozásainak vizsgálatára rendelkezésre álló szűkös időkeret azzal a veszéllyel jár, hogy aláássa a szemeszter folyamatának hitelességét, és negatívan befolyásolja mind a felelősségvállalást, mind az ajánlások gyors végrehajtását. Ez annak tudható be, hogy korlátozott idő áll rendelkezésre az érdemi többoldalú megbeszélésekre, valamint az összes érintett érdekelt fél, köztük a szociális partnerek és a civil társadalmi szervezetek bevonásával folytatott nemzeti konzultációkra. Az EMCO és az SPC továbbra is síkra száll amellet, hogy megfelelő és kiszámítható ütemterv kerüljön kidolgozásra a tavaszi csomag közzétételére vonatkozóan, és készen áll arra, hogy e tekintetben támogassa a Bizottságot és a Tanács jövőbeli elnökségeit.

---

¹⁵ 2025-ben az EMCO megállapodott arról, hogy átszervezi a szociális párbeszéd felülvizsgálatát és kiterjeszti annak hatályát annak érdekében, hogy Unió-szerte nyomon kövessék [a szociális párbeszédnek az Európai Unióban történő megerősítéséről szóló 2023. évi tanácsi ajánlás](#) végrehajtását, továbbá felkérte a nemzeti szociális partnereket, hogy vegyenek részt a vitában.

2. szakasz

A 2026. évi országspecifikus ajánlásokra vonatkozó bizottsági ajánlások értékelése

A 2026. tavaszi csomagban foglalt szakpolitikai iránymutatás olyan társadalmi-gazdasági környezetet vázol fel, amelyet fokozott geopolitikai bizonytalanság, gyorsuló technológiai változás, valamint az Unió versenyképességét, termelékenységét és társadalmi kohézióját érintő tartós strukturális kihívások jellemeznek. A bizottságok megjegyzik, hogy a 2026. évi ciklus tovább erősíti az európai szemeszter strukturális fejlődését, amelynek keretében a versenyképességet, a rezilienciát és a társadalmi méltányosságot egyre inkább integrált módon kezelik, és a humán tőkét és a társadalmi kohéziót a termelékenység növekedésének és a gazdasági stabilitásnak az előfeltételeként ismerik el. Ennek fényében az európai szemeszter idei ciklusa továbbra is hangsúlyozta, hogy meg kell erősíteni az Unió hosszú távú versenyképességét és rezilienciáját az európai szociális piacgazdaságon belül.

A bizottságok üdvözlik, hogy a 2026. évi országspecifikus ajánlásokban egyre inkább elismerik, hogy a humán tőkéhez, a minőségi munkahelyekhez és a társadalmi befogadáshoz kapcsolódó reformok és beruházások a fenntartható gazdasági növekedés és a felfelé irányuló társadalmi konvergencia kulcsfontosságú mozgatórugói. Az EPSCO Tanács előkészítő szervein belül ez abban öltött testet, hogy az országspecifikus ajánlásokra vonatkozó javaslatok nagy része a munkaerő- és készséghiány, illetve a strukturális munkaerőhiány kezelését, a munkaerőpiaci részvétel növelését, a munkahelyek minőségének előmozdítását, az oktatási és képzési rendszerek megerősítését, a szociális védelem és a társadalmi befogadás javítását, a szegénység csökkentését, valamint a lakhatás megfizethetőségével kapcsolatos kihívások kezelését célozza. Összességében a 2026. évi országspecifikus ajánlásokra vonatkozó javaslatok megfelelően tükrözik a gazdasági teljesítmény, a társadalmi haladás és az Unió stratégiai célkitűzései közötti kölcsönös függőséget, és fontos uniós szintű iránymutatást nyújtanak a 2028–2034-es időszakra vonatkozó többéves pénzügyi keretet megelőzően is.

A 2026. évi országspecifikus ajánlásokra vonatkozó javaslatok különös hangsúlyt fektetnek a munkaerőpiaci teljesítményre és a munkahelyek minőségére mint a versenyképes és reziliens gazdaság alapvető elemeire. A tagállamok ösztönzést kapnak arra, hogy erősítsék meg az aktív munkaerőpiaci politikákat, támogassák a munkaerőpiaci átmeneteket, és növeljék a munkaerőpiacon alulreprezentált csoportok munkaerőpiaci részvételét. Ez egybeesik azzal, hogy a munkaerőpiaci teljesítmény nemcsak a munkahelyek mennyiségétől függ, hanem a foglalkoztatás minőségétől is, ami befolyásolja a részvételt, a termelékenységet és a munkaerő-kínálat dinamikáját is. E tekintetben a javaslatok megfelelően elismerik a továbbképzési és átképzési lehetőségek bővítésének, a munkaerőpiaci szegmentáció kezelésének, a munkafeltételek javításának, valamint a szociális partnerek jobb bevonásának a fontosságát a nemzeti jogszabályokkal és gyakorlatokkal összhangban.

Az új ajánlások továbbra is nagy hangsúlyt fektetnek az oktatásra, a készségekre és a humántőke fejlesztésére, amelyek stratégiai eszközöknek számítanak Európa jövőbeli jóléte és versenyképessége szempontjából. A bizottságok nyugtázzák, hogy a készségfejlesztési politikák egyre inkább nemcsak foglalkoztatáspolitikai eszközként jelennek meg, hanem az Unió versenyképességének, ipari átalakulásának és technológiai szuverenitásának stratégiai támogatóiként is. Tekintettel a tartós munkaerő- és készséghiányra, a demográfiai fejleményekre, valamint a haladó, digitális és MTMI-készségek iránti növekvő keresletre, a tagállamok számára javasolt, hogy erősítsék meg oktatási és képzési rendszereiket, bővítsék az egész életen át tartó tanulás lehetőségeit, és javítsák a felnőttkori tanulásban való részvételt. Az országspecifikus ajánlásokra vonatkozó javaslatok közül több is az alapkészségek fejlesztésére, az oktatás és képzés inkluzivitásának és minőségének javítására, valamint a tanulási rendszereknek a munkaerőpiaci igényekkel való jobb összehangolására összpontosít. A bizottságok üdvözlik annak elismerését, hogy a készségfejlesztési politikák nemcsak a foglalkoztatás és a társadalmi befogadás támogatása szempontjából kritikus fontosságúak, hanem az Unió zöld és digitális átállásának lehetővé tétele, valamint a kulcsfontosságú ágazatokon belüli stratégiai autonómiájának megerősítése szempontjából is.

A társadalmi befogadás és a szociális védelem területét illetően a 2026. évi országspecifikus ajánlásokra vonatkozó javaslatok továbbra is foglalkoznak a szegénységgel, az egyenlőtlenségekkel, a társadalmi kirekesztéssel, valamint a szociális védelmi rendszerek megfelelőségével és fenntarthatóságával kapcsolatos kihívásokkal, beleértve a minőségi egészségügyi ellátáshoz és tartós ápoláshoz-gondozáshoz való hozzáférést is. A bizottságok üdvözik a szakpolitikai megközelítések folytatólagos konvergenciáját, amely az aktivizálásra, a munkaerőpiaci részvételre és a szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférésre helyezett nagyobb hangsúllyal ötvözi a megfelelőségi és fenntarthatósági megfontolásokat. A bizottságok üdvözik továbbá, hogy a szegénység elleni stratégiával összhangban különös figyelmet kap a szociális transzferek és a szociális segítségnyújtás hatékonyságának, hatókörének és megfelelőségének javítása, különösen a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek és a szegénység vagy a társadalmi kirekesztődés kockázatának kitett gyermekek esetében. A tagállamok számára továbbá javasolt, hogy javítsák a minőségi és közösségi alapú egészségügyi ellátáshoz és tartós ápolási-gondozási szolgáltatásokhoz való hozzáférést, figyelembe véve a demográfiai tendenciákat, a munkaerőhiányt és a területi egyenlőtlenségeket. A javaslatok megfelelően elismerik, hogy a szociális védelmi és társadalmi befogadási rendszerek megerősítését célzó intézkedések továbbra is kulcsfontosságúak a szegénység és a társadalmi kirekesztés megelőzése és csökkentése, a reziliencia biztosítása, a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek munkaerőpiaci részvételének támogatása, valamint az egyenlőség javításához és a demográfiai kihívások kezeléséhez való hozzájárulás szempontjából.

A bizottságok nyugtázzák továbbá, hogy a szemeszter folyamatában egyre nagyobb hangsúlyt kap a lakhatás megfizethetősége. A lakhatási költségek számos tagállamban egyre nagyobb mértékben befolyásolják a munkavállalói mobilitást, az életszínvonalat és a társadalmi befogadást, a lakhatásból való kirekesztettség növekvő kockázata mellett. A bizottságok nyugtázzák, hogy a lakhatás megfizethetőségét egyre inkább nemcsak társadalmi kihívásként ismerik el, hanem olyan tényezőként is, amely hatással van a munkaerő-felvételi nehézségekre, a munkavállalói mobilitásra és a munkaerőpiaci kereslet és kínálat összehangolásának hatékonyságára, valamint Uniószerre tagabb következményekkel jár a termelékenység növekedésére és a gazdasági stabilitásra. Az országspecifikus ajánlásokra vonatkozó javaslatok ezért helytállóan nyomatékosítják, hogy foglalkozni kell a lakhatás rendelkezésre állását és megfizethetőségét érintő strukturális akadályokkal, elismerve a lakáspiaci fejlemények szélesebb körű gazdasági és társadalmi következményeit. A bizottságok megjegyzik, hogy fontos biztosítani, hogy e további dimenziók integrálása ne rójon indokolatlan terhet a szemeszterre.

A bizottságok nyugtázzák a társadalmi konvergenciával kapcsolatos keretnek az európai szemeszterbe való folytatódó beépülését. A 2026. évi ciklus egyben a társadalmi konvergenciával kapcsolatos keretnek az európai szemeszterbe integrált eszközként történő végrehajtásának harmadik éve is, összhangban az (EU) 2024/1263 rendelettel és a szociális jogok európai pillérének elveivel. A keret hozzájárult a felfelé irányuló társadalmi konvergenciát érintő kockázatok és kihívások szisztematikus és átfogó azonosításához, többek között a bizottságokon belüli olyan kétoldalú eszmecserék és többoldalú vizsgálatok révén, amelyek célja, hogy tájékoztassák a Tanácsot a társadalmi konvergencia Unión belüli helyzetéről. A keret megállapításai alapul szolgáltak a 2026. tavaszi csomagban szereplő bizottsági elemzéshez és szakpolitikai iránymutatáshoz is.

Végezetül a bizottságok nyugtázzák, hogy a 2026. évi országspecifikus ajánlásokra vonatkozó javaslatok véglegesítéséhez szükséges *ad hoc* megállapodások ellenére biztosított volt a szoros együttműködés az EMCO, az SPC és más tanácsadó bizottságok között. Az ECOFIN-bizottságokkal való együttműködés lehetővé tette számos, az EPSCO és az ECOFIN előkészítő szervei közötti horizontális jellegű szakpolitikai kérdés hatékony vizsgálatát. A bevett gyakorlatnak megfelelően az oktatáshoz, a képzéshez és a készségfejlesztéshez kapcsolódó országspecifikus ajánlások megvitatására az EMCO keretében került sor az Oktatási Bizottság tagjainak részvételével. Az egészségügygel kapcsolatos országspecifikus ajánlások megvitatására az SPC keretében került sor, amelynek tagjai felkérést kaptak arra, hogy nemzeti szinten működjenek együtt az érintett szakértőkkel.

3. szakasz

A 2025. évi országspecifikus ajánlások végrehajtásával és az Unión belüli társadalmi konvergencia helyzetével kapcsolatos főbb megállapítások

A többoldalú felügyelet az EMCO és az SPC egyik alapvető feladata az európai szemeszter keretében.¹⁶ Magában foglalja többek között¹⁷ azon reformok, beruházások és szélesebb körű szakpolitikai intézkedések alapos értékelését, amelyek kezdeményezése a Tanács által a szemeszter előző ciklusában kiadott országspecifikus ajánlások nyomán történt. A többoldalú felügyeleti tevékenységek így nagyon fontos szerepet játszanak a tagállamok szakpolitikai intézkedéseinek támogatásában azáltal, hogy a Tanács tájékoztatása céljából lehetővé teszik a szakpolitikai ismeretek és a bevált gyakorlatok cseréjét, valamint elősegítik az országspecifikus kihívások közös értelmezését.

2026-ban mindkét bizottság értékelte a vonatkozó 2025. évi országspecifikus ajánlások végrehajtását, és – a társadalmi konvergenciával kapcsolatos kerettel összefüggésben – megvitatták, hogy az Unióban milyen kockázatok és kihívások jelentkeznek a felfelé irányuló társadalmi konvergencia terén, majd ennek nyomán következtetéseket fogalmaztak meg.

Valamennyi országspecifikus vizsgálat esetében először következtetések készültek, amelyek alapját egyrészt a Bizottság szolgálatainak a második szakasz szerinti, áprilisban közzétett elemzésben szereplő kezdeti megjegyzései, másrészt a legutóbb hozott intézkedésekről szóló tagállami jelentések képezték, majd ezen intézkedéseknek az egyéb tagállamok, illetve a Bizottság általi többoldalú értékelése következett. Az országspecifikus következtetéseket a bizottságok kölcsönösen elfogadták, és azok e vélemény mellékletét képezik.

---

¹⁶ Az EMCO esetében e tevékenység jogalapja az EUMSZ 148. és 150. cikke, az SPC esetében pedig az EUMSZ 160. cikke.

¹⁷ Az EMCO-ban a többoldalú felügyeleti tevékenységek magukban foglalják az EPSCO Tanács hatáskörébe tartozó és valamennyi tagállamnak címzett egyes tanácsi ajánlások végrehajtásának célzott vizsgálatát is. Az SPC-ben a vonatkozó tanácsi ajánlások követő intézkedéseinek meghozatala érdekében részletes tematikus megbeszélésekre vagy közös jelentések előterjesztésére kerül sor.

3.1. Az EMCO és az SPC horizontális megállapításai a felfelé irányuló társadalmi konvergenciáról

Az EMCO és az SPC május 19–20-án több társadalmi konvergenciára irányuló vizsgálatot végzett a társadalmi konvergenciával kapcsolatos keret Bizottság általi, második szakasz szerinti elemzése alapján. A vizsgálatok kilenc olyan tagállamra terjedtek ki, amelyek esetében a Bizottság az április 21-én közzétett jelentésében a felfelé irányuló társadalmi konvergenciát érintő potenciális kockázatokat azonosított; tárgyukat képezte továbbá az e tagállamoknak címzett 2025. évi vonatkozó országspecifikus ajánlások végrehajtása. Az elemzés hozzájárul a foglalkoztatási, készségekkel kapcsolatos és szociálpolitikai fejleményeknek az európai szemeszter keretében való, az EUMSZ 148. cikkével összhangban történő nyomon követéséhez, valamint támogatja azokat az erőfeszítéseket, amelyek célja a felfelé irányuló társadalmi konvergencia Unió-szerte történő előmozdítása és a szociális jogok európai pillérével kapcsolatos, 2030-ra kitűzött uniós és nemzeti célok felé tett előrehaladás.

- **A társadalmi konvergenciával kapcsolatos keret 2026. évi, második szakasz szerinti elemzése rávilágított egy sor olyan kockázatra, amely a vizsgált tagállamok nagy részében fenyegeti a felfelé irányuló konvergenciát.** Ezeket a kockázatokat a szakértői megbeszélések során is széles körben elismerték – annak ellenére is, hogy a tendenciák erőssége és iránya országonként eltérő. A vizsgálatok megerősítették, hogy a tagállamokban széles körű reformok és beruházások megvalósítása folyik, és néhány esetben nagyszabású strukturális változásról van szó. Ennek ellenére számos azonosított strukturális kihívás továbbra is akadályozza a felfelé irányuló társadalmi konvergencia felé történő előrehaladást, ez pedig további tartós szakpolitikai erőfeszítéseket tesz szükségessé ahhoz, hogy a folyamatban lévő reformok nyomán mérhető eredmények szülessenek. Így tehát folyamatos erőfeszítésekre lesz szükség annak biztosítása érdekében, hogy a folyamatban lévő reformok tartós felfelé irányuló társadalmi konvergenciát eredményezzenek.

- **A munkaerőpiaci fejlemények vegyes képet mutatnak.** Bár az általános foglalkoztatási tendenciák számos tagállamban továbbra is pozitívak, bizonyos csoportok – különösen a nők, a fiatalok, a fogyatékkal élő személyek és a harmadik országbeli állampolgárok – esetében továbbra tartósan fennmaradnak, sőt egyes esetekben egyre növekednek a különbségek. Emellett továbbra is markánsak a regionális egyenlőtlenségek, ami rámutat arra, hogy folyamatosan kihívásokba ütközik a munkaerőpiaci eredmények régiók és népességcsoportok közötti nagyobb kiegyensúlyozottságának biztosítása. A kiszolgáltatott csoportok esetenként továbbra is kedvezőtlen, sőt romló munkanélküliségi dinamikával szembesülnek. Eközben számos tagállamban strukturális korlát maradt a munkaerőhiány és a strukturális munkaerőhiány. A munkahelyek nem megfelelő minősége szintén kockázatot jelent a munkaerőpiaci teljesítményre és a felfelé irányuló társadalmi konvergencia megvalósulására nézve. Ezért tehát folyamatos erőfeszítésekre van szükség a munkaerőpiaci részvétel növelése, a szegmentáció csökkentése és a munkafeltételek javítása érdekében, többek között a szociális partnerekkel folytatott megerősített együttműködés és a jól működő állami foglalkoztatási szolgálatok révén.
- **A készségek és az oktatás területén a vizsgálatok megerősítették, hogy állandó és széles körben jellemző kihívások állnak fenn, különösen a felnőttképzésben való részvétel, az alapvető és digitális készségek, valamint a korai iskolaelhagyás terén.** A felnőttképzésben való részvétel továbbra is jelentősen elmarad a 2030-ra kitűzött uniós céltól, emiatt pedig számos munkavállaló és álláskereső számára korlátozott annak lehetősége, hogy alkalmazkodjanak a munkaerőpiac változásaihoz. Az egész életen át tartó tanulás és a továbbképzés bővül, ugyanakkor a hátrányos helyzetű és az alulreprezentált csoportok számára ezek továbbra is nehezen elérhetők és hatékonyságuk korlátozott. Ez azzal a kockázattal jár, hogy a készségek elsajátítása és a munkaerőpiaci eredmények terén állandósulnak az egyenlőtlenségek. A korai iskolaelhagyás csökkentését célzó strukturális intézkedések gyakran a rendszerszintű kapacitástól függenek, ideértve a tanárok rendelkezésre állását, az intézményi felkészültséget és az iskolák azon képességét, hogy reagáljanak az egyre sokszínűbb tanulói profilokra. Az oktatási és képzési rendszerek minőségének, inkluzivitásának és munkaerőpiaci relevanciájának megerősítése összességében továbbra is kulcsfontosságú prioritás a tagállamokban.

- **A vizsgálatok ezenfelül tartós társadalmi kihívásokra világítottak rá, amelyek különösen a szegénység és a társadalmi kirekesztés területéhez kapcsolódnak.** Bizonyos népességcsoportok – többek között a gyermekeket nevelő háztartások, a fogyatékkal élő személyek és más, kiszolgáltatott helyzetben lévő csoportok – továbbra is magas kockázatnak vannak kitéve, amelyet gyakran súlyosbítanak a szolgáltatásnyújtás regionális egyenlőtlenségei. Ezek a kihívások továbbra is kihatnak a társadalmi kohézióra és a felfelé irányuló társadalmi konvergenciára, és többek között azokkal a problémákkal függenek össze, amelyek az ellátások megfelelősége, hozzáférhetősége és igénybevétele, valamint a szociális védelmi rendszerek szegénységi kockázatok kezelésében való hatékonysága terén jelentkeznek. Különösen a gyermekszegénységre kell továbbra is kiemelt figyelmet fordítani, mivel az hosszú távon kihat az esélyegyenlőségre és a generációk közötti felfelé irányuló társadalmi konvergenciára. Ezzel párhuzamosan a népesség előregedése egyre nagyobb nyomást gyakorol a tartós ápolási-gondozási rendszerekre és a munkaerő rendelkezésre állására az egészségügyi, az ápolási-gondozási és a szociális ágazatban, továbbá szélesebb körű kihívásokat támaszt a szociális védelmi rendszerek fenntarthatósága tekintetében. Bár számos tagállamban folyamatban van a szociális ellátórendszer és szociális védelmi rendszerek reformja, e reformok továbbra is a végrehajtás különböző szakaszaiban vannak, és idővel folyamatos nyomon követést és kiigazítást igényelnek.

A fenti kihívások kezelése érdekében a tagállamok reformok széles körét hajtják végre. Ezek azonban többnyire csak akkor eredményesek, ha végrehajtásuk időben történik, valamint jelen van a megfelelő közigazgatási kapacitás, a kormányzati szintek közötti hatékony koordináció és az intézményi képességekbe való folyamatos beruházás. Konkrétan:

- Az aktiválási intézkedéseket és a támogatott foglalkoztatási programokat sok esetben továbbra is ki kell értékelni a tekintetben, hogy mennyire hatékonyan támogatják a fenntartható munkaerőpiaci integrációt, különösen a kiszolgáltatott helyzetű csoportok szempontjából. Ezzel összefüggésben még mindig kulcsfontosságú a munkáltatók – köztük a kkv-k – stratégiaibb részvétele, mivel gyakran csak korlátozottan tudnak hozzáférni az álláshelyek és a képzések támogatására irányuló intézkedésekhez és alkalmazni azokat.
- A vizsgálatok rávilágítottak az olyan integrált megközelítések fontosságára, amelyek – az inkluzív munkaerőpiaci részvétel előmozdítása és a felfelé irányuló társadalmi konvergencia megerősítése érdekében – együttesen kezelik az aktivizálási politikákat, a készségfejlesztést, a megfelelő jövedelemtámogatást és a szolgáltatásokhoz való hozzáférést.

- A vizsgálatok ismét hangsúlyozottan rámutattak arra, hogy a végrehajtás előtt, alatt és után egyaránt fontosak a szilárd nyomkövetési keretek, a tényeken alapuló szakpolitikai tervezés és a szisztematikus hatásvizsgálat. Ezek az eszközök elengedhetetlenek a reformok eredményességének értékeléséhez, a tagállamokban a szakpolitikai tanulás támogatásához és a szociális beruházások hatékonyságának javításához, ugyanakkor hozzájárulnak az uniós finanszírozási eszközöknek, különösen az Európai Szociális Alap Plusznak (ESZA+) a strukturális reformok támogatását célzó, hatékony felhasználásához is.

A társadalmi konvergenciával kapcsolatos keret támogatja a foglalkoztatási, készségfejlesztési és szociális fejlemények integrált nyomon követését azáltal, hogy hozzájárul a felfelé irányuló társadalmi konvergenciát Unió-szerte fenyegető kockázatok azonosításához. Ugyanakkor további munkát lehetne végezni annak érdekében, hogy nagyobb hangsúlyt kapjanak a szakpolitikai területek közötti okozati összefüggések. Szó esett az abból fakadóan fennálló operatív kihívásokról is, hogy a második szakasz szerinti elemzés a szűkös időkeretéhez képest széles tematikát ölel fel, valamint hogy számos nemzeti közigazgatás között kell koordinálni – ez pedig azt a javaslatot vonta magával, hogy teret kell adni a szemeszter jövőbeli ciklusai időrendjének alaposabb kidolgozására.

3.2. Az EMCO horizontális megállapításai

A Foglalkoztatási Bizottság március 18–19-én az éves többoldalú felügyeleti tevékenységeinek részeként áttekintette az oktatásra és a képzésre vonatkozó 2025. évi országspecifikus ajánlások végrehajtása terén elért eredményeket. A vizsgálatok során kiderült, hogy a tagállamokban széles körű reformok aktív végrehajtása folyik, amelyek olyan közös, uniós szintű kihívásokra reagálnak, mint a tartós munkaerőhiány – konkrétan a tanárhiány –, a romló alapkészségek, a továbbképzés és átképzés felgyorsításának szükségessége és a tanulók, különösen a nők fokozottabb vonzása az MTMI területeire. Bár a bemutatott reformok között sok az ambiciózus és strukturális szempontból releváns kezdeményezés, ezek gyakran még korai szakaszban vannak, teljes hatásuk értékeléséhez pedig hiányzik a megfelelő koherencia és a nyomonkövetési keretek.

- **E fejleményeket annak fényében kell szemlélni, hogy a munkaerőpiac viszonylag erős.** A foglalkoztatási ráták továbbra is magasak, a munkanélküliség stabilizálódott, és elérhetőnek tűnik a 2030-ra kitűzött uniós foglalkoztatási cél. E reziliencia mellett azonban jelentős a kiaknázatlan potenciál. A nők, a fiatalok, az idősebb munkavállalók, a fogyatékkal élő személyek és a migráns háttérű személyek számos tagállamban továbbra sincsenek kellően integrálódva a foglalkoztatásba. Ez azt jelzi, hogy a pozitív összesített eredmények ellenére a munkaerőpiacok még nem mozgósítják teljes mértékben a rendelkezésre álló humán tőkét, ez pedig – a strukturális munkaerőhiány és a demográfiai változások fényében – az egyik legfőbb akadálya a jövőbeli növekedésnek, versenyképességnek és társadalmi kohézióknak.

- **Mindezek alapján a készségek területe központi strukturális kihívásnak bizonyul.** Az írás-olvasási és a számolási készség szintje mind a diákok, mind a felnőttek körében egyre csökken, azaz aggasztóan romlanak az alapkészségek, ez pedig közvetlenül kihat a foglalkoztathatóságra, a termelékenységre és a hosszú távú növekedési potenciálra. Emellett a felnőttképzésben való részvétel elmarad a 2030-ra kitűzött céltól, ami arra utal, hogy a továbbképzési és átképzési rendszerek még nem a szükséges fokon, illetve intenzitással működnek. A fenti tendenciák együttesen rámutatnak a nemzeti oktatási és képzési rendszereket – az iskolarendszerű oktatástól az egész életen át tartó tanulásig – általánosan jellemző gyengeségekre, amelyek korlátozzák az egyének azon képességét, hogy alkalmazkodjanak a változó munkaerőpiaci igényekhez. A jövőbeli munkaerő- és készséghiány hatékony előrejelzéséhez, megelőzéséhez és kezeléséhez elengedhetetlen a készségekkel kapcsolatos megbízható információgyűjtés és előrejelzés.
- **A digitális és zöld készségek megerősítésére, valamint az MTMI-pályák előmozdítására irányuló erőfeszítések egyre inkább tükröződnek a nemzeti reformprogramokban, ami bizonyítja stratégiai jelentőségük általános elismerését.** Ezek az erőfeszítések azonban gyakran továbbra sem elég integráltak ahhoz, hogy rendszerszintű hatást váltsanak ki. Emellett az eredményadatok korlátozott rendelkezésre állása megnehezíti annak értékelését, hogy a szakpolitikák hatékonyan javítják-e a részvételt, a tanulmányok befejezését és a munkaerőpiaci relevanciát. Ez különösen szembetűnő az MTMI területein, ahol az általános cél a nők részvételének növelése, az előrehaladás azonban a korai oktatásra, a pályaaorientációra és a karrierlehetőségekre kiterjedő koherensebb és tartósabb megközelítésektől függ.

- **A szakképzés és a tanári szakma a rendszer teljesítményének két kulcsfontosságú tényezője, ugyanakkor mindkettő strukturális szűk keresztmetszetekkel küzd.** A szakképzési rendszerek továbbra is kulcsszerepet játszanak a munkaerőpiac válaszadó-képességének támogatásában, különösen ott, ahol a munkalapú tanulást megfelelően kifejlesztették. Ugyanakkor a tagállamok között továbbra is jelentős különbségek tapasztalhatók a szakképzés vonzereje, relevanciája és igénybevétele terén – az előrehaladás tehát egyenetlen. Emellett a tanárhiány az oktatási rendszerek egyik legégetőbb problémájának bizonyul. A munkaerő előregedése, az új munkaerő felvételének kihívásai, valamint a munkafeltételekkel és a szakma vonzerejével kapcsolatos tényezők mind negatívan hatnak a képzett tanárok kínálatára. Bár fontosak a munkakörülmények javítását és a munkateher csökkentését célzó intézkedések, átfogóbb és előrettekintőbb megközelítésre van szükség a munkaerő-felvétel, a munkaerő megtartása, a szakmai fejlődés és a karrierlehetőségek kezelése érdekében.
- **Az oktatás valamennyi szakaszában számos tartós kihívás áll fenn.** A kisgyermekkorai nevelésben és gondozásban való részvétel az elmúlt évtizedben nőtt, de összességében továbbra sem elégséges, különösen a hátrányos helyzetű és a migráns háttérű gyermekek esetében: ez aztán kihat a későbbi oktatási eredményekre és a munkaerőpiaci integrációra. A korai iskolaelhagyás továbbra is csökken, de még mindig jelentősek az eltérések az egyes népességcsoportok és régiók között, a hátrányos helyzetű tanulók pedig jobban ki vannak téve a lemorzsolódás kockázatának. Az oktatási rendszerek felé ugyanakkor egyre erősebb az elvárás, hogy reagáljanak a sajátos nevelési igényű tanulók növekvő arányára, amelyből adódóan egyre nagyobb az igény az inkluzív megközelítésekre, a megfelelő támogatásra és a kellő létszámú személyzetre. Ezek a fejlemények együttesen azt bizonyítják, hogy meg kell erősíteni az oktatás alapjait, javítani kell a tanulás szakaszai közötti folytonosságot és inkluzívabbá kell tenni az oktatási rendszereket.

- **E kihívásokon túl a felsőfokú végzettséggel rendelkezők aránya folyamatosan nő, aminek révén a népesség egyre képzetebb.** Ugyanakkor tartósan fennállnak a szélesebb körű egyenlőtlenségek, mivel a társadalmi-gazdasági háttér továbbra is erős hatást gyakorol az oktatási eredményekre. Mindeközben az összességében jobban teljesítő tagállamokban jellemzően kisebbek az eltérések, ami arra utal, hogy a minőség és a méltányosság egymást kölcsönösen erősítő tényezők. Ez rávilágít az olyan szakpolitikai megközelítések fontosságára, amelyekben a kiválóság és az inkluzivitás egymással összekapcsolódó, nem pedig egymással versengő célkitűzéseként jelennek meg.
- **Mindent egybevetve a vizsgálatokból az az egyértelmű következtetés vonható le, hogy a reformtörekvések folyamatban vannak, de egyelőre nem abban a nagyságrendben, azzal az integráltsággal és azon az érettségi szinten működnek, amely a rendszerszintű változás előidézéséhez szükséges lenne.** Az e területet érintő reformoknál időre van szükség ahhoz, hogy mérhető eredmények szülessenek. Ebben az összefüggésben a nyomonkövetési és értékelési rendszerek továbbra is fejletlenek. Bár számos reform előirányozza a nyomonkövetési keretek és a hatásvizsgálatok bevezetését, ezek gyakran még nem léptek működésbe. Ez korlátozza a hatékonyság értékelésének képességét – különösen az alulreprzentált csoportok elérése tekintetében –, és gyengíti a szakpolitikák kiigazításához alapul szolgáló bizonyítékokat. Emellett az elmúlt években csökkent az oktatásba és képzésbe történő közberuházások GDP-hez viszonyított aránya, így még fontosabbá vált, hogy a rendelkezésre álló források felhasználása stratégiai jelleggel és hatékonyan történjen. Ennek fényében az uniós tagállamok egymástól való tanulása, valamint az uniós finanszírozási eszközök fontos kiegészítő szerepet játszhatnak a reformok tervezésének támogatásában, a minőségorientált beruházások megerősítésében és a hosszú távú eredmények javításában.

A Foglalkoztatási Bizottság április 29–30-án az éves többoldalú felügyeleti tevékenységeinek részeként áttekintette a munkaerőpiaci részvételre és a strukturális munkaerőhiányra, a munkát terhelő adókra, a munkaerőpiaci szegmentációra és a szociális párbeszédre vonatkozó 2025. évi országspecifikus ajánlások végrehajtása terén elért eredményeket. A vizsgálatokból kiderült, hogy a tagállamok lépéseket tesznek annak érdekében, hogy kezeljék a közös strukturális kihívásokat, beleértve a munkaerő- és készséghiányt, az egyes csoportok körében tapasztalható alacsony munkaerőpiaci részvételt, a tartós szegmentációt, valamint annak szükségességét, hogy meg kell erősíteni a szociális párbeszédet és a kollektív tárgyalást. Bár a bemutatott intézkedések gyakorta relevánsak és – egyes esetekben – messzemenőek voltak, sok még a végrehajtás korai szakaszában van, és időre, valamint szilárd nyomon követésre és értékelésre lesz szükség ahhoz, hogy teljesen fel lehessen mérni a hatékonyságukat.

- **Általánosságban a vizsgálatok egy olyan helyzet fennállására mutattak rá, amelyben a munkaerőpiacok összességében jól teljesítenek, azonban a strukturális hatékonysági problémák továbbra is korlátozzák mind az inkluzivitást, mind a munkaerő hatékony elosztását.** A nők, a fiatalok, az idősebb munkavállalók, az alacsony képzettségű személyek, a fogyatékossággal élő személyek és a migráns háttérű személyek számos tagállamban továbbra sincsenek kellően integrálódva a foglalkoztatásba. Alulreprezentáltságuk továbbra is visszafogja a munkaerő-kínálatot, különösen a népesség előregedésével, a tartós munkaerőhiánnyal és a korlátozott regionális mobilitással összefüggésben. Ez arra utal, hogy a pozitív összesített eredmények ellenére a munkaerőpiacok nem mozgósítják teljes mértékben a rendelkezésre álló humán tőkét, valamint hogy további célzott és tartós erőfeszítésekre van szükség annak biztosítása érdekében, hogy a javulások inkluzívabb eredményekben is megmutatkozzanak.

- A munkaerőhiány és a készségkereslet és -kínálat közötti eltérés (strukturális munkaerőhiány) továbbra is jelentős mértékű, és a munkaerő-kínálat és -kereslet közötti strukturális eltérésekre utal.** E kihívások kezeléséhez nem csupán a készségek keresletének és kínálatának összehangolására irányuló hatékony mechanizmusokra van szükség, hanem a munkaerőpiaci és az oktatási politikák közötti szorosabb koordinációra is. A tagállamok lépéseket tettek az aktív munkaerőpiaci intézkedések megerősítésére, többek között az álláskereséshez nyújtott támogatás javítása, a pályaorientáció és a szolgáltatásnyújtás integráltabbá tétele – kiváltképpen pedig az állami foglalkoztatási szolgálatok szerkezetátalakítása és egyablakos megközelítések alkalmazása – révén. A munkáltatók és a képzési szolgáltatók közötti együttműködés erősítése – amelyet a készségekkel kapcsolatos szilárd információgyűjtés támogat – kulcsfontosságú feltételként jelenik meg annak biztosítása szempontjából, hogy a készségfejlesztés választ adjon mind a jelenlegi hiányokra, mind a jövőbeli munkaerőpiaci igényekre. Emellett a külföldi tehetségek bevonását és a szakmai képesítések elismerésének javítását fontos kiegészítő eszközökként azonosították a munkaerőhiány kezelése szempontjából.
- A készségek keresletének és kínálatának összehangolására irányuló mechanizmusokon túlmenően továbbra is kritikus támogató tényezőt jelent a munkaerőpiaci részvételt fokozni képes szolgáltatásokhoz való hozzáférés javítása.** A kisgyermekkori nevelésnek és gondozásnak, valamint a tartós ápolási-gondozási szolgáltatásoknak az elérhetősége kulcsszerepet játszik a munkaerőpiaci részvétel elősegítésében, különösen a nők és a gondozási feladatokat ellátó személyek körében. A színvonalas kisgyermekkori nevelés és gondozás – különösen a hátrányos helyzetű gyermekek esetében – a hosszú távú eredmények javításához is hozzájárul azáltal, hogy támogatja az iskolázottságot és a jövőbeli készségfejlesztést. A vizsgálatok tágabb értelemben hangsúlyozzák annak fontosságát, hogy az aktivizálási politikákat megfelelő támogató szolgáltatásokkal ötvözzék, mivel egyes személyek továbbra is olyan – a szegénységgel, a gondozási feladatokkal vagy más sebezhetőségekkel összefüggő – gyakorlati akadályokkal szembesülnek, amelyek korlátozzák a munkaerőpiacon történő teljes körű részvételre való képességüket.

- **Ezzel párhuzamosan az oktatási, képzési és továbbképzési politikák továbbra is központi jelentőségűek a strukturális munkaerőhiány kezelése és a foglalkozásváltások támogatása szempontjából.** Hatékonyságuk nemcsak az elérhetőségtől, hanem attól is függ, hogy az életút egésze során mennyire relevánsak és hozzáférhetők. Kiemelték a szakmai mobilitásnak és a folyamatos képzésnek az előmozdítására irányuló intézkedéseket, beleértve a kkv-kat megcélzó kezdeményezéseket és azokat az erőfeszítéseket is, amelyek a munkaerő technológiai változásokkal – többek között a mesterséges intelligencia növekvő mértékű használatával – összefüggésben való alkalmazkodásának támogatására irányulnak. Ezen összefüggésben az állami foglalkoztatási szolgálatok és a szociális partnerek – különösen a kiszolgáltatott helyzetben lévő személyek tekintetében – fontos szerepet játszanak a felmerülő igények azonosítása, a képzéshez való hozzáférés megkönnyítése és a foglalkozásváltások támogatása szempontjából.
- **E kihívások kezeléséhez ezenkívül további előrelépésre van szükség a munkaerőpiaci szegmentáció megszüntetése terén és annak biztosítása terén is, hogy a munkajövedelmek adóztatása elősegítse az inkluzív foglalkoztatási eredményeket.** A tartós szegmentáció hozzájárul bizonyos csoportok alulreprezentáltságához azáltal, hogy növeli mind a belépés előtt álló akadályokat, mind pedig a munkahelyek minősége tekintetében meglévő egyenlőtlenségeket. A szakpolitikai keretek nehezen tudnak egyensúlyt teremteni a munkáltatói és a munkavállalói rugalmasság között anélkül, hogy ne járulnának hozzá a munkaerőpiac duálissá válásához, ami rámutat arra, hogy valamennyi foglalkoztatási forma esetében javítani kell a munkafeltételeket és csökkenteni kell a munkahelyek minőségét érintő kockázatokat, mégpedig többek között a túlságosan bizonytalan vagy fragmentált munkafeltételek problémájának a kezelésével. A munkát terhelő adók szorosan összefüggnek a dinamikákkal, továbbá fontos szerepet töltenek be a munkavállalásra és a munkaerő-felvételre irányuló ösztönzők alakításában. A vizsgálatok megerősítették azt, hogy milyen fontos olyan adórendszereket kialakítani, amelyek – különösen a nők és a fiatalok esetében – támogatják a munkaerőpiaci részvételt és megelőzik a munkanélküliségi és inaktivitási csapdák kialakulását, miközben nem fokozzák a különböző foglalkoztatási típusok közötti szegmentációt. A munkát terhelő adók és a tágabb munkaerőpiaci célkitűzések közötti összhangnak többek között az elosztási hatások gondos értékelésével történő biztosítása tehát továbbra is alapvető fontosságú az inkluzívabb és jól működő munkaerőpiacok elősegítése szempontjából.

- **Visszatérő, több területet érintő probléma, hogy a szakpolitikák kialakítása és végrehajtása hatásainak értékeléséhez hosszú távú nyomon követésre van szükség.** Több tagállam is átfogó reformokat indított el, beleértve a munkanélküli ellátásokat, illetve az állami foglalkoztatási szolgálatok struktúráit érintő nagyszabású változtatásokat. E reformok azonban a hatékonyságuk értékelése érdekében hosszú távú nyomon követést igényelnek majd, különösen az alulreprézantált csoportok esetében. Általánosabban fogalmazva: ha hiányoznak a megbízható nyomonkövetési eszközök és a szisztematikus – mind előzetes, mind utólagos – hatásvizsgálatok, az korlátozza a beválás értékelését, a hatékony intézkedések fokozására és a szakpolitikák szükség szerinti kiigazítására való képességet. Ez pedig továbbra is az egyik fő akadályát képezi a szakpolitikai hatékonyság javításának.
- **Végezetül az e területeken végrehajtott reformok hatékonysága a szociális párbeszéd minőségétől és az érdekelt felek bevonásától is függ.** A jól működő szociális párbeszéd és kollektív tárgyalások kulcsszerepet játszanak a munkaerőpiaci részvétel elősegítésében és abban, hogy a készségek iránti keresletnek és a készségkínálatnak az összehangolása jobb eredményekre vezessen, valamint a szegmentáció kezelésében, mégpedig annak biztosítása révén, hogy a szakpolitikák a munkavállalók és a munkáltatók igényein alapuljanak. Bár minden tagállam elismeri fontosságukat, a szociális párbeszéd lebonyolítási módjainak struktúrája, hatóköre és hatékonysága jelentősen eltér az egyes országokban. Több esetben a kollektív tárgyalások általi lefedettségnek és a szakszervezeti tagságnak a visszaesése az alapok meggyengülésére utal, miközben a munkáltatók képviselte továbbra is viszonylag stabil. Bizonyos helyzetekben a szociális partnerek bevonása továbbra is korlátozott mértékű, és fennáll annak a kockázata, hogy az egyeztetések túlságosan formálissá válnak, ami csökkenti a szakpolitikák kialakítására és végrehajtására gyakorolt hatásukat. Ez rávilágít arra, hogy a szociális partnereknek és a civil társadalomnak az érdemi és időben történő bevonása nemcsak a megfelelés végett, hanem a reformok minőségének, legitimitásának és hatékonyságának a javításához is nélkülözhetetlen. A többek között az ESZA+-ból nyújtott támogatás révén megvalósuló kapacitásépítési erőfeszítések segíthetnek e folyamatok megerősítésében, ám a hosszú távú fenntarthatóságuk továbbra is kulcsfontosságú szempont.

3.3. Az SPC horizontális megállapításai

A 2026. évi szemeszter ciklusa során a bizottság a Tanács által 2025-ben kiadott országspecifikus ajánlások 11 vizsgálatát végezte el a hatáskörébe tartozó szakpolitikai területeken. Az országspecifikus ajánlások a nyugdíjak, az egészségügyi ellátás, a tartós ápolás-gondozás, a szociális védelem és a társadalmi befogadás, ezen belül a lakhatás megfizethetősége és az energiaszegénység terén jelentkező konkrét kihívásokkal foglalkoztak. Emellett a 2026. évi együttes foglalkoztatási jelentésben meghatározott, társadalmi konvergenciával kapcsolatos keret alapján a második szakasz szerinti elemzés alá tartozó 9 országot az EMCO és az SPC együttes SCF-vizsgálata keretében is vizsgálták; ez a vizsgálat kiterjedt a 2025. évi országspecifikus ajánlásokra is, beleértve a megfizethető lakhatással és az energiaszegénységgel összefüggő kihívásokkal kapcsolatos ajánlásokat is. Minden országspecifikus vizsgálat a legutóbb hozott intézkedésekről szóló tagállami jelentések, illetve ezen intézkedéseknek a más tagállamok és a Bizottság általi értékelése alapján zajlott.

A március 18–19-én és április 21–22-én elvégzett országspecifikus vizsgálatokat a többoldalú felügyeleti gyakorlat különböző horizontális elemei egészítették ki, építve az SPC ülésein szervezett megfelelő tematikus megbeszélések eredményeire. Ezzel összefüggésben az SPC a márciusi ülésén a nyugdíj-, az egészségügyi és a tartós ápolási-gondozási politikával kapcsolatban mélyreható tematikus megbeszélést tartott „A szociális védelem hozzáigazítása a demográfiai és a munkaerőpiaci változásokhoz” témában. A bizottság áprilisi ülésén horizontális megbeszélést szerveztek „A lakhatásból való kirekesztettség kezelése: a megfizethető, megfelelő és biztonságos lakhatáshoz való hozzáférés” témában. A horizontális következtetések az országspecifikus vizsgálatok párhuzamos munkaértekezleteinek megállapításain és az említett megbeszélések tematikus következtetésein alapulnak.

- **A szociális védelem területén a költségvetési fenntarthatósággal kapcsolatos aggodalmak évek óta kiemelt helyen szerepelnek a napirenden, amihez számos uniós országban megfelelőségi problémák társulnak.** A népesség gyors elöregedése és a munka változó világa tovább nehezíti a szociális védelem megfelelőségét és finanszírozását. A tematikus megbeszélés során megvizsgálták, hogy milyen stratégiákat lehet bevezetni annak biztosítása érdekében, hogy a szociális védelem hatékonyan hozzájáruljon a reziliens társadalmakhoz, és hogy annak finanszírozása megfeleljen az elkövetkező években felmerülő változó igényeknek és az erőforrások szűkösségének.

- **Továbbra is fontos szempont a szociális szolgáltatások és a pénzbeli ellátások közötti kölcsönhatás.** Az egészségügyi ellátás, a tartós ápolás-gondozás és a nyugdíjrendszerek közötti hatékony koordináció és integráció kulcsfontosságú a szociális védelem fenntarthatóságának, méltányosságának és igazságosságának javításához az idősödő társadalomban. Ez az integrált megközelítés különösen tükröződik a közelmúltbeli reformokban, amelyek az egyéni igények kielégítése és az aktivizálásra való összpontosítás érdekében szinergiákra törekednek az ellátások és az integrált szolgáltatásnyújtás között.
- **A szociális védelem reformjainak másik fontos aspektusa a megelőzésbe való beruházás a jó egészség, valamint olyan, egész életen át tartó megközelítések előmozdítása érdekében, amelyek célja a teljes élettartam alatt befektetni az emberekbe.** Alapvető fontosságú az idősödés kihívásainak kezelése, az egészséges és tevékeny idősödést és a munkával töltött életszakasz meghosszabbítását előmozdító intézkedések, valamint a nyugdíjba vonulás elhalasztására irányuló ösztönzők növelését célzó nyugdíjreformok, az előrehozott öregségi nyugdíj ösztönzőinek korlátozása és a kiegészítő nyugdíjak kidolgozása. Döntő fontosságú a nyugdíjak és a tartós ápolás-gondozás finanszírozásának diverzifikálása, valamint a nyugdíjba vonulásig és azt követően a foglalkoztatási lehetőségek ösztönzése. Az egészségügyi ellátás és a tartós ápolási-gondozási rendszerek közötti szinergiák elengedhetetlenek a költséghatékonyság növeléséhez és a várható élettartam – szerencsés – növekedése miatt megnövekedett kereslet kielégítéséhez.
- **Emellett az ellátásokhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáféréssel kapcsolatos kihívások kezelése érdekében a szociális védelmi rendszereknek a szociális védelemhez való hozzáféréstről szóló ajánlással összhangban alkalmazkodniuk kell az új munkaerőpiaci realitásokhoz.** A reformok előkészítése során figyelembe kell venni a gazdasági, költségvetési, foglalkoztatási politikák és a szociális védelmi rendszer közötti összefüggéseket, valamint a digitalizációnak a hatékonyság növelésében betöltött szerepét, miközben megfelelően kezelni kell a digitális szakadékkal kapcsolatos kockázatokat. A tagállamok az előttük álló kihívások kezelése érdekében releváns intézkedésekkel reagáltak a kapott országspecifikus ajánlásokra, és sikerült némi haladást elérniük. Fontos lépésekre került sor, hangsúlyt fektetve a szilárd szakpolitikai környezetre és a többszintű felelősségi körökre.

- **A vizsgálatok hangsúlyozták, hogy az egészségügyi alapellátás és a megelőzés javítását, valamint a fenntartható egészségügyi munkaerő biztosítását célzó egészségügyi intézkedések relevánsak a jobb egészségügyi eredmények, valamint a hozzáférés és a reziliencia javítása szempontjából.** A megelőzés és az e-egészségügyi megoldások szélesebb körű alkalmazása kulcsfontosságú tényezőnek tűnik a pénzügyi fenntarthatóság biztosítása terén. A reformok célja a reaktív egészségügyi ellátásról a proaktív egészségügyi ellátásra való paradigmaváltás, ugyanakkor a tagállamok kísérleteznek a betegségek ellátására vonatkozó szabályok szigorításával is. A Helyreállítási és Rezilienciaépítési Eszközön és más uniós finanszírozáson keresztül különböző beruházásokat terveznek az egészségügyi infrastruktúrába, ugyanakkor további erőfeszítéseket is mérlegelni lehetne az egészségügyi rendszer rezilienciájának megerősítése és különösen az egészségügyi munkaerő tekintetében.
- **A tartós ápolási-gondozási szolgáltatások elérhetőségének és megfizethetőségének javítása a személyközpontúbb és közösségi alapú megközelítésekre – többek között az otthoni gondozásra és a nappali gondozásra – irányuló reformok, a kötelező biztosításon keresztüli finanszírozás kiterjesztése, valamint az ápolási-gondozási munkahelyek vonzerejének és az ágazatban dolgozók megtartásának javítását célzó intézkedések révén történik.** A tagállamok ösztöndíjprogramokat vezetnek be, feltárják a multidiszciplináris csapatokkal való hatékonyabb munkaszervezés és a munkaerő-elosztás jobb tervezési mechanizmusainak lehetőségeit, javítják a szakmai képesítések elismerését, többek között a harmadik országbeli állampolgárok és a mobil munkaerő gyorsabb integrációjának támogatása érdekében, valamint intézkedéseket hoznak a minőségi munkahelyek területén, beleértve a munka és a magánélet közötti egyensúlyt is. Intézkedéseket vezettek be az informális gondozók támogatása érdekében; ilyenek például a gondozási szabadság, a jogokkal kapcsolatos tudatosságnövelés és a gondozók számára nyújtott támogatások. Továbbra is fennállnak azonban kihívások, mint például a növekvő igények és a regionális egyenlőtlenségek kezelésének szükségessége. Az egészségügyi ellátás és a tartós ápolás-gondozás közötti jó koordináció, a megelőzésre irányuló megközelítések, az egészségügyi ellátás és a tartós ápolási-gondozási rendszerek hatékonyságának javítása és fenntartható finanszírozásuk biztosítása azon kulcsfontosságú szakpolitikai eszközök közé tartoznak, amelyek szükségesek a reziliencia megerősítéséhez, valamint a növekvő demográfiai és gondozási kihívásokra való hatékony reagáláshoz.

- **A tagállamok több különböző lehetőséget megvizsgáltak arra vonatkozóan, hogy miként kezelhető a nyugdíjrendszerek költségvetési fenntarthatósága, és a demográfiai változásokkal összefüggésben hogyan őrizhető meg azok megfelelése. Ilyen lehetőség például a tényleges nyugdíjbavonulási életkor emelése, a munkával töltött életszakasz munkaerőpiaci intézkedésekkel és a nyugdíjrendszeren belüli ösztönzőkkel történő meghosszabbítása, valamint a finanszírozás diverzifikálása.** A diverzifikáció többek között olyan reformokkal érhető el, amelyek az ellátások megfelelő szintjének fenntartása érdekében a várakozások szerint növelik a tökefedezeti nyugdíjrendszerekhez való hozzájárulásokat, mégpedig a foglalkoztatói nyugdíjak megerősítése és a magánszektorbeli nyugdíjszolgáltatók számára szélesebb körű befektetési lehetőségek biztosítása révén. Továbbra is fontos a társadalmi fenntarthatóság és ezáltal a megfelelés, és a tagállamok fenn kívánják tartani ezt a megközelítést az időskori szegénység elkerülése és a megfelelő időskori jövedelmek biztosítása érdekében.
- **Ami a társadalmi befogadást illeti, egyre nagyobb kihívások jelentkeznek a lakásszektorral kapcsolatban, ezért információgyűjtésre került sor azokról a közelmúltbeli nemzeti intézkedésekről, illetve reformokról, amelyek a lakhatásból való kirekesztettség kihívásainak kezelésére irányulnak.** Megvizsgálták, hogy a jövedelemtámogatási politikák, valamint a szociális, foglalkoztatási és egészségügyi szolgáltatások nyújtása milyen mértékben járul hozzá a lakhatásból való kirekesztettség megelőzéséhez és a hajléktalanok támogatásához. A tagállamok megvizsgálták, hogy mely népességcsoportokat érinti aránytalanul a megfizethető lakhatáshoz való korlátozott hozzáférés vagy a lakhatásból való kirekesztettség, továbbá konkrét intézkedéseket hoztak vagy terveznek hozni a veszélyeztetett helyzetben lévő népességcsoportok szükségleteinek kielégítése érdekében.

- **A vizsgálatok a veszélyeztetett csoportok tekintetében hasonlóságokat tártak fel a tagállamok között: számos tagállam említette a fiatalokat, a mentális egészségügyi problémákkal vagy kábítószer-fogyasztással küzdő személyeket, a migráns háttérű személyeket, de bizonyos olyan meghatározott csoportokat is, mint például a válás után lévő egyének.** Néhány tagállam a területi megosztottsággal kapcsolatos problémákról számolt be, kiemelve a turisztikai területeken meglévő rövid távú bérbeadás jelenségét, amely korlátozza a polgárok számára rendelkezésre álló lakásállományt. Több ország számolt be a hajléktalanság elleni küzdelemre irányuló nemzeti stratégiákról. Ezek közül sok az „elsőként lakhatás” megközelítést alkalmazza, ugyanakkor más logikát követő, olyan érdekes példákat is említettek, amelyek elsősorban a foglalkoztatásra összpontosítanak, és lakhatási támogatással egészülnek ki. A kínálati hiány tekinthető a fő akadállyal a megfizethető lakhatás biztosítása terén, ami jelentős beruházásokat tesz szükségessé az ágazatban, különösen a szociális lakhatási lehetőségek növelését illetően. Azokban a régiókban, ahol magasak az ingatlanárak, a megfizethető szociális lakások építését kiegészítendő, lakhatási támogatást és ideiglenes lakbértámogatást nyújtanak a legkiszolgáltatottabb helyzetű háztartások számára, vagy pedig ilyen támogatást mérlegelnek. Más tagállamok arról számoltak be, hogy aktiválják a rendelkezésre álló kínálatot, és erősebb bérleti védelem révén támogatják az embereket abban, hogy lakást találjanak, nagyobb stabilitást kínálva a bérlőknek.
- **Az energiaszegénység számos uniós országban – télen és nyáron egyaránt – továbbra is strukturális kihívást jelent.** A bejelentett intézkedések a szakpolitikai keretek és a célzott támogatások különböző kombinációjaig terjednek. Az energiahatékonyság javítását célzó felújítások kulcsfontosságúak ahhoz, hogy az energiaszegénység strukturális kiváltó okait az energiaigény és következképpen az energiakiadások tartós csökkentése révén kezelni lehessen. A megfelelő magánberuházások azonban különösen nagy kihívást jelenthetnek a szegénységben élők számára. A megoldásokat a fő általános rendszereken túl kell megtalálni, támogató intézkedésekkel – többek között a szociális ágazattal való megfelelő koordinációval, az energiaműveltség javítását célzó tanácsadással és a pénzügyi támogatás javításával – jobban megcélozva a kiszolgáltatott helyzetben lévő háztartásokat.

- **A gyermekszegénységet figyelembe véve továbbra is kihívásokkal kell szembenézni a társadalmi befogadás terén. Széles körű és holisztikus megközelítésre van szükség a gyermekszegénység megelőzése és csökkentése, valamint a szülők foglalkoztatása előtt álló akadályok felszámolása érdekében.** Kulcsfontosságú a magas színvonalú kisgyermekkori nevelés és gondozás biztosítása, különleges támogatást nyújtva a hátrányos társadalmi-gazdasági háttérrel rendelkező gyermekek számára. A folyamatban lévő intézkedések célja az alacsony és romló oktatási eredmények kezelése, különösen a hátrányos helyzetű csoportok esetében, valamint az esélyegyenlőség előmozdítása minden gyermek számára, továbbá a társadalmi-gazdasági háttérből – többek között a nyelvi kihívásokból – eredő hátrányok enyhítése. A reformokhoz több beruházásra van szükség a minőség, valamint a kisgyermekkori nevelési és gondozási helyek teljes számának területén, és ezt ki kell egészíteni az általános iskolás gyermekek egész napos gondozásra és nevelésre való jogosultságával. Összességében alapvető fontosságú a végrehajtás körültekintő nyomon követése a további szakpolitikai fejlemények támogatása érdekében, beleértve a fenntartható finanszírozásra vonatkozó megoldások megtalálását is.

Számos vizsgálat értékelte az európai szemeszter múltbeli ciklusaiból származó országspecifikus ajánlások végrehajtását, ami a megállapított kihívások hosszú távú és strukturális jellegét mutatja. A megbeszélések rámutattak arra, hogy a vizsgált tagállamok elismerik az azonosított kihívásokat, és konkrét intézkedéseket hoznak a kérdések feltárása és a megfelelő szakpolitikai válaszok előkészítése érdekében. Az SPC üdvözölte az ismertetett intézkedéseket, és kedvezően ítéli meg a tagállamok által tett erőfeszítéseket. A bizottságban folyó megbeszélések ugyanakkor rávilágítottak arra, hogy az országspecifikus ajánlásokban foglalt követelmények teljes körű teljesítéséhez további intézkedésekre lesz szükség, mivel az ismertetett intézkedések végrehajtása még számos esetben hátravan, míg más esetekben a jogalkotási folyamat még korai szakaszban jár.

Mellékletek:

1. Az EMCO és az SPC 2026. évi társadalmi konvergenciára irányuló felülvizsgálatai keretében megállapított országspecifikus következtetések.
2. Az EMCO 2026. évi többoldalú felügyeletének keretében végzett vizsgálatok nyomán megállapított országspecifikus következtetések.
3. Az SPC 2026. évi többoldalú végrehajtási vizsgálatai keretében megállapított országspecifikus következtetések.